

Відділ культури і туризму
виконавчого комітету Славутицької міської ради
Славутицька міська централізована
бібліотечна система

”Пристрасний співець подільського краю”

До -140 річчя від дня народження
Богдана Лепкого

Бібліографічний покажчик

Славутич

2012

1

Даний бібліографічний покажчик підготовлено
Загальноміським бібліотечно-інформаційним центром м.
Славутич.

Видання присвячене 140-річчю від дня народження Богдана
Лепкого – талановитого українського поета, прозаїка, художника,
критика, громадсько-культурного діяча, перекладача, який у
кожній з цих галузей вніс вагомий вклад в історію рідної
культури.

Покажчик містить біографію, публікації про твори
письменника, видання та статті про його життя і творчість,
розробки уроків, позакласних заходів, сценарії, інтернет-ресурси.

Матеріал розміщений за розділами в алфавітному порядку.

Посібник розраховано на широке коло читачів.

Укладачі: Панова Л.І., Соловйова Л.О.,
Янченко О.О.

Комп’ютерний набір: Соловйова Л.О.

Відповідальний

за випуск: Портная Н.В.

2

*«...Богдан Лепкий залишив багату
творчу спадщину як поет і прозаїк,
критик і літературознавець.
А був він ще й видавцем-
текстологом, читачем-декламатором
художніх творів, талановитим
малярем...»*

Ф. Погребенник

Богдан Лепкий - це відновлене ім'я у нашій літературі. Твори Богдана Лепкого довго були заборонені на Батьківщині. І тільки в наш час, коли Україна стала вільною і незалежною, твори письменника зазвучали на повний голос і на його Батьківщині. І вже ні в кого не виникає сумнівів у тому, що Богдан Лепкий — видатна постать в українській літературі. Богдана Лепкого ми з повним правом можемо назвати поетом, прозаїком, драматургом, критиком та істориком літератури. Але все-таки він відомий перш за все як поет. У його літературному доробку є більше десяти поетичних збірок.

Народився Богдан Лепкий 9 листопада 1872 р. в родині сільського священника Сильвестра Лепкого на хуторі Кривенький (нині не існує). Дитинство минуло в селі Крегулець, із 1879 по 1891 родина жила у селах Поручин і Жуків (нині Бережанського району). Протягом восьми років (із 1878) мешкав у Бережанах у свого діда-священника і вщемаршала Бережанського повіту Михайла Глібовицького.

Батько Богдана був людиною освіченою і прогресивною. Він закінчив Львівський університет (класична філологія і теологія), виступав з літературними творами під псевдонімом Марко Мурава, брав участь у виданні часопису "Правда", підготовці підручників для школи. Мав ґрунтовну філологічну освіту, вільно володів польською і німецькою (вірші німецькою

мовою навіть друкував у журналах). Писав популярні книжечки, був головою "Селянської ради".

Пізніше Б. Лепкий назве батька своїм найсуворішим критиком. Богдан був першою дитиною в родині Сильвестра і Домни Лепких, які побралися, коли Сильвестр закінчив університет і прийняв сан священника. Щоправда, якийсь час молоде подружжя мешкало в гірському селі Ялинкуватому на нинішній Івано-Франківщині, але незабаром тесть Сильвестра одержав парохію у Бережанах і молодий священник зайняв його місце у Крегульці.

Дитинство Богдана було безхмарним, але коли він мав п'ять років, раптово - за одну ніч - померли від дифтериту дві його молодші сестри і брат, що дуже вплинуло на вразливу натуру хлопчика, який і сам ледве вижив.

Перші знання майбутній письменник одержав у батьківському домі. Швидко - за одну зиму - навчився читати, писати й рахувати. Батько розповідав йому і про пригоди Робінзона Крузо, і про письменників, художників, портрети яких висіли на стінах, старенька нянька, родом з Наддніпрянської України, співала чумацьких пісень, а від діда по матері Михайла Глібовицького, який замолоду був знайомий з Маркіяном Шашкевичем, допитливий хлопчина дізнався про давні часи, історичні події на Україні.

Домашній учитель Богдана Дмитро Бахталовський знайомив його не тільки з основами шкільної науки, а й з творами літератури, завдяки чому його учень уже в дитинстві знав напам'ять багато віршів Тараса Шевченка, читав "Марусю" Г. Квітки-Основ'яненка.

Коли Богдана віддали до Бережанської школи з польською мовою навчання (відразу до другого класу), батьки перебралися з "цивілізованого" Крегульця до глухого

Поручина. Бережани і Поручин - місто й село - формували характер і світогляд Богдана-гімназиста. Від селян він чув багато легенд та переказів, пісень, які згодом знайшли відображення у віршах "На святий вечір", "У великодний тиждень" та оповіданнях "Іван Медвідь", "Нездала п'ятка" та ін. Після "нормальної" школи Б. Лепкий вступив до Бережанської класичної польської гімназії. Михайло Яцків (західноукраїнський письменник, новеліст), який навчався тут трохи пізніше, писав, що сюди відправляли втихомирювати неблагонадійних учнів, атмосферу цього закладу вважав настільки затхлою, що "коли тут чи там з'являлася якась здібніша одиниця, то швидко зачахла в тій пустелі, в заскорузлості дилетантизму".

Враження Б. Лепкого не такі гнітючі. Принаймні, і гімназія, і Бережани як осередок культурного життя дали йому чимало. Тут були український та польський хори (першим диригував відомий композитор Денис Січинський). Щороку влаштовувалися міцкевичівський, а згодом і шевченківський концерти. Час від часу наїздив сюди мандрівний театр "Руської бесіди", артистів якого Михайло Глібовицький запрошував додому, то Богдан мав змогу познайомитися з Владиславом Плошевським, Іваном Біберовичем, Степаном Яновичем (батьком Леся Курбаса), Марійкою Романовичівною. Не проминав юний Богдан популярні вистави "Настасю Чагрівну" В. Ільницького, "Розбійників" Ф. Шіллера, "Наталку Полтавку" І. Котляревського, "Запорожця за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського, "Ой не ходи, Грицю..." М. Старицького, які своєрідно впливали на світогляд майбутнього митця.

Українська мова та література в гімназії спершу не викладалися, потім вивчали їх принагідно, та поступово зростає національна самосвідомість українців, які домагаються права на проведення щорічного шевченківського свята. Серед

друзів Богдана Лепкого тих літ треба насамперед назвати Сильвестра Яричевського, українського поета, прозаїка й драматурга (на жаль, в Україні за радянського часу не вийшло жодного видання відомого письменника).

Писати Богдан Лепкий почав дуже рано. Ще в другому класі гімназії під впливом бабусиних оповідей скомпонував поему про русалок, але вона не збереглася. Згодом у хвилини натхнення занотовував принагідне на клаптиках паперу, на полях книжок та зошитів, серйозно ж готувався стати художником, з цією метою брав уроки у славного Юліана Панкевича.

Після гімназії Б. Лепкий вступив до Віденської Академії мистецтв, але навчання морального задоволення не принесло. Він відчув, що розминувся зі своїм справжнім покликанням. Випадок вирішив майбутню долю, допоміг йому знайти себе. Якимось йому довелося їхати в одному купе з Кирилом Студинським, студентом філософського факультету Віденського університету. Це знайомство й визначило творчі інтереси майбутнього письменника. Він почав відвідувати лекції професорів Віденського університету, зокрема відомого славіста В. Ягіча, став членом студентського товариства "Січ", брав участь у дискусіях на літературні та суспільно-політичні теми, близько зійшовся з майбутнім відомим фольклористом Філаретом Колесою, Михайлом Новицьким та іншими студентами-українцями.

Згодом Б. Лепкий вступає до Львівського університету. Приятелював з молодим математиком Климом Глібовицьким, техніком Юрком Тобілевичем, поетом Миколою Вороним, відомими співаками Соломією Крушельницькою та Олександром Мишугою, композитором Остапом Нижанківським та багатьма іншими тогочасними діячами літератури та мистецтва.

На ті роки припадає активна літературна діяльність Б. Лепкого: він пише поезії, оповідання, перекладає, робить доповіді на засіданнях студентського товариства "Ватра". З 1895 р. його твори починають усе частіше з'являтися на шпальтах "Діла", "Буковини" та інших періодичних видань.

Щороку Богдан приїздить на "вакації" до села Жукова, де в той час мешкали його батьки; у цей період створює цілу низку віршів (цикл "Село") та оповідань ("Мати", "Кара", "Небіжчик"), саме тоді відбулася його зустріч з Іваном Франком, пізніше - Андрієм Чайковським.

Після закінчення Львівського університету (1895) - знову Бережани, гімназія, де Богдан Лепкий викладає українську та німецьку мови та літератури. Швидко здобуває авторитет серед колег-викладачів, повагу серед гімназистів. Рідне освітньо-мистецьке середовище, близькість батьківської оселі - усе це створювало сприятливий клімат для творчості. Низка віршів, оповідань ("Стріча", "Для брата", "В світ за очі", "Дивак"), перекладів, належить до бережанського періоду життя. Експериментував і в жанрі драматургії, написавши п'єсу "За хлібом," яку поставив театр "Руська бесіда".

І все ж провінційне містечко, віддалене й відірване від центрів культурного життя Галичини, було замалим для таланту Б. Лепкого. Коли на початку 1899 р. у Ягеллонському університеті (Краків) відкрили лекторат української мови та літератури, письменник переїздить сюди з молодю дружиною Олесею (його запрошено як викладача).

Б. Лепкий активно поринає у громадське й культурне життя Кракова, сходиться з польськими письменниками С. Виспянським, В. Орканом, К. Тетмайером, цікавиться діяльністю учасників літературної організації "Молода

Польща", очолюваної вождями польського модерну С. Пшибишевським і С. Виспянським.

На той час і українська громада була тут доволі численною. Незабаром помешкання Лепких на Зелений, 28 стає своєрідною "українською амбасадой" у Кракові. Сюди часто приходять Василь Стефаник, Остап Луцький, Кирило Студинський, Михайло Бойчук, Вячеслав Липинський. Дорогою до Італії гостював у Лепких Михайло Коцюбинський, бували тут Ольга Кобилянська, фольклорист Федір Вовк.

У середовищі учасників львівської літературної групи "Молода муза", до якої Б. Лепкий теж належав, його називали професором, хоча не набагато старший віком од Петра Карманського чи Василя Пачовського, а від Михайла Яцкова - усього на рік. Але шматок хліба давався йому нелегко: крім університету, доводилося викладати в приватних гімназіях, виступати з лекціями та доповідями. А тут несподівано 1901 р. помер батько, що вимагало перегляду звичайного ритму життя, треба було допомагати матері й чотирьом молодшим братам і сестрам. Для літературної роботи залишалися тільки ночі.

Одна за одною виходять збірки оповідань "З села" (1898), "Щаслива година" (1901), "В глухім куті" (1903), "По дорозі життя" (1905), "Кидаю слова" (1911), збірки віршів "Стрічки" (1901), "Листки пануть", "Осінь" (1902), "На чужині" (1904), "Для ідеї" (1911), "З-над моря" (1913), літературознавчі дослідження "Василь Стефаник" (1903), "Начерк історії української літератури" (1904), "Маркіян Шашкевич" (1910), "Про життя великого поета Тараса Шевченка..." (1911), переклади польською мовою "Слова о полку Ігоревім" (1905, його високо оцінив І. Франко) та книжечка оповідань М. Коцюбинського "В путях шайтана" (1906).

Цей далеко не повний перелік засвідчує, передусім, широту інтересів письменника, його виняткову працездатність.

Твори Б. Лепкого починають перекладати польською, російською, чеською, німецькою, угорською та сербською мовами.

Почалася перша світова війна, яка застала родину в Яремчі на Гуцульщині. Залишатися тут було небезпечно. Б. Лепкий спочатку через Карпати пробирається до Угорщини (містечко Шатмар), а далі - через Пешт - до Відня. Зустрічає тут приятелів - молодомузівців Петра Карманського та Василя Пачовського, а також Ф. Колессу, В. Щурата, О. Кульчицьку, К. Студинського та інших давніх знайомих. Почало заводитись культурне життя, виходять брошури, календар, народний буквар, збірник пісень...

Восени 1915 р. Лепкого мобілізують. Але на фронт не потрапив, а одержав призначення для культурно-освітньої роботи серед військовополонених. Незабаром Лепкий опинився в Німеччині, спочатку в Раштатті, а потім (1916) Вецларі. Перша світова війна закінчувалася, і бранці почали повертатися на батьківщину. Та на цьому одісея Б. Лепкого не завершилася. У 1917р. поет навідує рідні краї, де після бойні застав лише руїни, злидні, людське горе. Знову повертається до Вецлара, а згодом (1920) їде до Берліна, де стає співробітником видавництва "Українське слово", випускає бібліотеку творів української класики та сучасної літератури.

Події війни знайшли відображення в багатьох поетичних і прозових творах Б. Лепкого. Передусім це поема "Буря", з якої, на жаль, збереглися тільки фрагменти, цикли "Іпієттегго", оповідання і нариси "Вечір", "Дзвони", "Душа", "Свої" та інші. У 1925 р. повертається до Кракова, де стає професором Ягеллонського університету.

У 30-ті роки письменник щоліта приїздить до с. Черче, що недалеко від м. Рогатина (нині Івано-Франківщина), де можна було не тільки відпочити, а й підлікуватися. І тут навколо письменника гуртується молодь, влаштовуються літературні вечори, на яких звучать поезії Т. Шевченка, І. Франка, самого Б. Лепкого, лунають пісні. Після окупації Польщі нацистською Німеччиною становище письменника стає особливо складним, він втрачає посаду викладача Краківського університету, матеріально бідує.

У великій різножанровій творчості Б. Лепкого одне з провідних місць посідає поезія. І. Франко на основі вже перших творів поета зазначив, що "він має вразливий, м'який і поетичний характер...", "м'якістю колориту й ніжністю почуття виблискують новели й вірші Богдана Лепкого".

Богдан Лепкий належав до кола прогресивних діячів української культури. Його особисті й творчі зв'язки з І. Франком, М. Лисенком, І. Трушем, М. Коцюбинським, О. Кобилянською, його багаторічна дружба з В. Стефаником, польським поетом В. Орканом, його самовіддана праця над виданням творів І. Котляревського, Марка Вовчка, Ю. Федьковича, Т. Шевченка, ґрунтовні дослідження творчості цих письменників висувають Б. Лепкого на одне з чільних місць в українському літературному процесі. Його працям з історії літератури, творчим портретам письменників притаманні ті ж риси, що й поетичним та прозовим творам, любов до предмета, що надає викладу особистісних інтонацій, теплоти, ліричності.

Багато зробив Б. Лепкий для ознайомлення зарубіжного читача з українською літературою. Він видавав книги українських письменників (Т. Шевченка, Ю. Федьковича, І. Франка, М. Коцюбинського) польською та німецькою

мовами, виступав з численними доповідями, писав огляди, його переклад "Слова о полку Ігоревім" польською мовою помітили й оцінили.

Прагнення Б. Лепкого донести до іншомовного читача кращі зразки рідної культури йшло поруч із перекладанням творів класиків світової літератури – Г. Гейне, М. Лермонтова, Шеллі, В. Короленка – українською.

Творчість Богдана Лепкого припала на епоху, сповнену складних історичних процесів і непростих випробувань. Але все своє життя поет лишався невтомним трудівником і вірним своїм першим враженням про рідну землю, куди б його не закидала доля.

Пізніше з-під пера поета одна за одною виходять збірки його поезій. Його поезії прості, гарні, ліричні, хоч забарвлені тугою та смутком. Таким є і його вірш «Набік життя, журба дрібна». У ньому поет малює картини рідного краю, мріє про щастя людей, до якого, як вважає письменник, ще треба прокладати шляхи, але воно неодмінно прийде.

Невимовним смутком і болем, але разом із тим і палкою синівською любов'ю до рідного краю і тугою за його втратою сповнений вірш Б. Лепкого «Видиш, брате мій». Скільки ж у цій поезії тяжкої муки, невимовного болю. Це біль і туга тих, хто втрачає найдорожче у своєму житті – батьківщину. Здається, й кам'яне серце здригнеться, почувши цю поезію, що стала вже народною піснею.

Отже, Батьківщина Богдана Лепкого – Поділля, край благословенний, щедрий, овіяний легендами, полум'яним співцем якого і був видатний поет.

Помер Богдан Лепкий 21 липня 1941 року, похований у Кракові на Раковецькому цвинтарі.

Твори

Лепкий Б. Твори в 2-х томах. Том 1: Поезія. Оповідання і нариси. Історичні повісті. / Упоряд., авт. передм. та приміт. М.М. Ільницького. – К.: Дніпро, 1991. – 862 с.: портр.

Лепкий Б. Твори в 2-х томах. Т.2: Повість. Спогади. Виступи. / Упоряд. та авт. приміт. М. М. Ільницький. – К.: Дніпро, 1991. – 719 с.

Лепкий Б. Твори в 2-х томах. Т.1: Поетичні твори; Прозові твори; Мемуари / Упоряд., примітки та вступна стаття Ф.П. Погребенника; Ред. тому М.Г. Жулинський – К.: Наукова думка, 1997. – 846 с. – (Серія «Бібліотека української літератури. Новітня українська література»).

Лепкий Б. Твори в 2-х томах. Т.2: Прозові твори / Упоряд. та коментарі Ф.П. Погребенника; Ред. тому М.Г. Жулинський – К.: Наукова думка, 1997. – 696 с. – (Серія «Бібліотека української літератури. Новітня українська література»).

Лепкий Б. Вибрані твори. Том 2. – Тернопіль: Збруч, 2006. – 400 с.

Лепкий Б. Вибране / Передмова М. М. Ільницького. – Львів: Світ, 1990. – 184 с.

Лепкий Б. До "359" (Розстріляним за Україну): Вірш // Український декламатор: Збірка віршів для укр. молоді / Упоряд. Н. і О. Зінкевичі; Передм. Р. Семківа – К.: Смолоскип, 2006. – С. 185.

Лепкий Б. Видиш, брате мій // Хрестоматія з української літератури. Кн. 1: Біблія. Усна народна творчість. Давня українська література. Нова українська література. Додатки /

Укладачі І.І. Жебка, М.В. Жебка – К.: Наукова думка, 1997. – С. 154.

Лепкий Б. "Все, що тільки я чув...": Вірш // Шедеври української любовної лірики. – Харків: Фоліо, 2006. – С. 186. – (Сер. "Література").

Лепкий Б. Заклик!: Вірш // Український декламатор: Збірка віршів для укр. молоді / Упоряд. Н. і О. Зінкевичі; Передм. Р. Семківа. - К.: Смолоскип, 2006. - С. 164.

Лепкий Б. З-під Полтави до Бендер: Історична повість / Упоряд. та авт. післямов. Р. Д. Горак. - К.: Дніпро, 1992. - 266 с.

Лепкий Б. І в мене був свій рідний край: Вірш // Україно, нене моя!: Сповідь, поезії, писанки...: Збірник / Упоряд. та приміт. О.Є. Шевченка. - К.: Веселка, 1993. - С. 125.

Лепкий Б. Крутіж : Іст. повісті: Для ст. шк. віку / Передм. та упоряд. Р. Ф. Коритка; Худож. Г. В. Акулов. - К.: Веселка, 1992. - 390 с.

Лепкий Б. Мазепа: Трилогія: II. Не вбивай; III. Батурин: Історичні повісті / Худож.-оформл. Б. Р. Пікулицький. - Львів: Каменярь; Кооп. "Манускрипт", 1991. - 488 с.

Лепкий Б. Мотря // Куліш П., Лепкий Б. Чорна рада. Мотря: Вибрані твори / Укладання тексту, передм. О. М. Савченко. – К.: ТОВ "Шанс", 2008. – С. 163-397.

Лепкий Б. Мотря: Історична повість.-К.: Дніпро, 1992.- 464 с.

Лепкий Б. Напис на стрілецьких гробах // Український декламатор: Збірка віршів для укр. молоді / Упоряд. Н. і О. Зінкевичі; Передм. Р. Семківа. - К.: Смолоскип, 2006. - С. 132.

Лепкий Б. Не вбивай. Батурин: Історичні повісті. - К.: Дніпро, 1992. - 535 с.

Лепкий Б. Поезії // Далекі зірниці: Українська література першої половини ХХ ст.: Навч. посібник / Упоряд. В.І. Шкляр, П.П. Орленко. - К.: Грамота, 2001. – С. 26-28. - (Шкільна б-ка).

Лепкий Б. Поезії / Упоряд., вступ. ст. і приміт. М. М. Льницького. – К.: Рад. письменник, 1990. – 383 с.

Лепкий Б. Поезії // Українська Муза. Вип. 9: Поетична антологія. Од початку до наших днів. / Під редакцією О. Коваленка. - К.: АТ "Обереги", 1993. - С. 894-902.

Лепкий Б. Поезії // Укр. слово: Хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст.: У 3 кн. – Кн. 1. - К.: Рось, 1994. - С. 250-256.

Лепкий Б. Полтава: Історична повість. / Упоряд. Р. Д. Горак. – К.: Дніпро, 1992. – 487 с.

Лепкий Б. Прозові твори в 3-х томах. Том 3: Не вбивай. Батурин: Повісті – Тернопіль: Збруч, 2008. – 488 с.

Лепкий Б. Стрілець до матері: Вірш // Книга про Матір: Українські поети ХІХ-ХХІ ст. - К.: Криниця, 2003. - С. 128.

Лепкий Б. Твори // Атом серця: Українська поезія першої половини ХХ століття / Упорядкування, передмова, примітки Ю.Коваліва – К.: "Веселка", 1992. – С. 53-56.: іл. - (Шк. б-ка).

Лепкий Б. Твори // Дзвінок з минулого: Вірші, оповідання, казки, байки, загадки, приповідки: Для мол. та серед. шк. віку / Упоряд., заг. ред., післям. та приміт. В.І. Лучука. - К.: Веселка, 1991. - С. 12,34,140.

Лепкий Б. Твори // Живиця: Хрестоматія укр. літ. ХХ ст.: У 2 кн. - Кн.1 / За ред. М.М. Конончука; Упоряд. М.М. Конончук, Н.І. Бондар, Т.І. Конончук - К.: Твім інтер, 1998. – С. 236-259.

Лепкий Б. Твори // Українська література. Стислий виклад змісту всіх творів за новою шкільною програмою. 7-8 кл.: Упоряд. В.О. Доля та ін.— Харків: Веста: Вид-во "Ранок", 2008. – С. 42-46 – (Серія "Дайджест").

Лепкий Б. Твори // Українська література: Хрестоматія для 10 кл. серед. загальноосв. навч. закладів / Упоряд. П.П. Хропко, В.Ф. Погребенник. - К.: Ковчег, 2004. - С. 523-557.

Лепкий Б. Твори // Укр. слово: Хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст.: У 4 кн. – Кн. 1. - К.: Аконтіт, 2001. - С. 313-322.

Лепкий Б. Чуеш, брате мій: Вірш // Укр. слово: Хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст.: У 4 кн. - Кн 4. - К.: Аконтіт, 2001. - С. 549.

Про життя і творчість

Про відзначення 140-річчя з дня народження Богдана Лепкого: Постанова Верховної Ради від 22 березня 2012 р. № 4611-VI // Голос України. - 2012. - 4 квітня. - С.4.

Білик Н. Культурологічна концепція Богдана Лепкого // Розбудова держави. - 2006. - № 1-6. - С. 39-47.

Буркалець Н. Історичне оповідання Богдана Лепкого «Каяла» // Дивослово. – 1998. - № 7. – С. 43.

Вальнюк Б. Історична повість Богдана Лепкого «Мотря»: Хронотопічна структура твору // Дивослово. –1998. -№1.–С. 3.

Васенко І. Тема Шевченка у творчості Богдана Лепкого // Дивослово. – 2002. - № 11. – С. 68-69.

Грибіниченко Т., Козачук Г. Молодомузівець Богдан Лепкий // Т. Грибіниченко, Г. Козачук Г. Вчимося писати твір з української літератури: 8-11 класи. - К.: Либідь, 2000. - С. 153-158.

Гуць М. Творча історія поезії-пісні «Чуеш, брате мій»: Поезія Б. Лепкого // Дивослово. – 1998. - № 5. - С.7.

Дудар І. Народні джерела світобачення Богдана Лепкого // Дивослово. – 2005. - №1. – С. 52-55.

Жулинський М. Богдан Лепкий // Жулинський М. Із забуття - в безсмертя (Сторінки призабутої спадщини). - К.: Дніпро, 1990. - С. 81-91.

Загній Т. Славний син "галицьких Атен": До 140-річчя від дня народження Богдана Лепкого // Літературна Україна. - 2012. - 15 листопада. - С. 1.

Ільницький М. Найпопулярніша постать на галицькому ґрунті...: Богдан Лепкий // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. – В 3-х кн. - Кн.1. - К.: Рось. 1994. – С. 241 – 250.

Конончук М. Богдан Лепкий // Живиця: Хрестоматія укр. літ. ХХ ст.: У 2 кн. - Кн.1 / За ред. М.М. Конончука; Упоряд. М.М. Конончук, Н.І. Бондар, Т.І. Конончук - К.: Твім інтер, 1998. – С. 231-235.

Лепкий Богдан // Далекі зірниці. : Українська література першої половини ХХ ст.: Навч. посібник / Упоряд. В. Шкляр, П. Орленко. – К.: Грамота, 2001. – С. 23-25. – (Шкільна б-ка).

Лепкий Богдан // Енциклопедія українознавства. Т. 4. – К.: Глобус, 1996. – С. 1286.

Лепкий Богдан // М. Жулинський Із забуття – в безсмертя: Сторінки призабутої спадщини. –К.: Дніпро. –1990.– С. 81-91.

Лепкий Богдан // Новий довідник: Українська мова та література. – К.: ТОВ «Казка», 2005. – С. 657-661.

Лепкий Богдан // УСЕ Універсальний Словник-Енциклопедія. – К.: «Тека», 2006. – С. 12.

Литвиненко Т. Прокленуть мене нині, але завтра благословити стануть: Образ Мазепи в однойменній пенталогії Б. Лепкого // Дивослово. – 1998. – № 9. – С. 1.

ЮкалоВ. Музей Богдана Лепкого у Бережанах на Тернопіллі // Дивослово. – 2007. – № 7. – С. 58-61.

Інтернет-ресурси

[uk.wikipedia.org/.../Лепкий Богдан](http://uk.wikipedia.org/.../Лепкий_Богдан) - Лепкий Богдан Сильвестрович — Вікіпедія.

[ukrlit.org/Lepkyi Bohdan Sylvestrovych/](http://ukrlit.org/Lepkyi_Bohdan_Sylvestrovych/) - Лепкий Богдан Сильвестрович. Поезія. Поєми. Вірші. Біографія.

www.poetryclub.com.ua/metr.php?id=3... - Лепкий Богдан: Творчість, Вірші, поезія. Клуб поезії.

storinka-m.kiev.ua - Лепкий Богдан - одна з вершинних постатей в історії українського красного письменства і культури.

<http://www.ukrlit.vn.ua/author/lepkiy.html> - Лепкий Богдан.

<http://www.ukrlit.vn.ua/article/476.html> - Життєвий шлях Богдана Лепкого.

[http://ukrpohliad.org/blogs/bogdan-lepky-j-velet-ukravinskogo-intelektu-ta-patrioty-zmu- 2.html](http://ukrpohliad.org/blogs/bogdan-lepky-j-velet-ukravinskogo-intelektu-ta-patrioty-zmu-2.html) - Богдан Лепкий – велет українського інтелекту та патріотизму.

uk.wikiquote.org/... - Лепкий Богдан Сильвестрович — Вікіцитати.

shev.gov.ua/index.php?option... - До 140-річчя з дня народження Богдана Лепкого.

Зміст

Біографія поета.....	3
Твори Б. Лепкого.....	12
Про життя і творчість.....	15
Інтернет-ресурси.....	17